

Vreeswijk, 26 April 1896.

Geachte Redacteur!

Door moeilijkheden in mijn praktijk, met daarop volgende door mij in verschillende plaatsen genomen informaties, kwam ik er toe volgende motie voor de Algemeene Vergadering te bestemmen. Daar zooals U bekend is in de Afdeeling *Utrecht* het wetenschappelijke voor het meer zakelijke gaat en ik in de vergadering waar de voorstellen voor de Algemeene Vergadering zouden behandeld worden onmogelijk zoolang kon blijven tot het wetenschappelijke was afgehandeld, bleef ik met mijn motietje in mijn zak zitten. Na lezing echter van voorstel H van de Afdeeling *Leiden*, hetwelk ik zeer toejuich, meen ik dat mijn motie, als wijzende op een punt waarin groote oneenstemmigheid heerscht onder de geneeskundigen in Nederland, vormt een pleidooi in het voordeel van het voorstel *Leiden*, en ik verzoek U, het als zoodanig op te willen nemen.

C. M. SNELLEN.

Motie. Het geven van fooien door geneeskundigen, zonder daarvoor te hunnen behoefte verrichte diensten aan bakkers en ander personeel, is als reclame-middel beneden de waardigheid van den geneeskundigen stand.

Toelichting. Terwijl zeker iedereen de methode van den geneesheer, die een directe premie stelt op het aanbrengen van patiënten afkeurt en de geneesheer, die in een stad het publiek verbaast, door bijna altijd bij een ongeluk de eerste hulp te bieden, door zijn collega's eenigszins ironisch zal worden behandeld, is de publieke opinie in vele gemeenten omtrent de verhouding tusschen geneesheer en baker in dezen juist omgekeerd. Een geneesheer, die geen fooi aan een baker geeft, wordt niet netjes gevonden, hij kent zijn wereld niet. De scherpe tong van de baker, die het reeds aan menig jong geneesheer onmogelijk maakte in een gemeente praktijk te krijgen, en de overwegende stem die, die zelfde tong vooral in burgerhuishoudens heeft, wanneer het bij toevallige verandering op de keuze van een dokter aankomt, heeft de geneesheer er waarschijnlijk toegebracht, dat wezen fooien te gaan geven.

Het is in vele gemeenten reeds zoover gekomen, dat de baker 5 pCt. van het honorarium van den geneesheer eischt; geeft hij meer, dan zegt de baker: „dat is een goeie dokter, hij geef me meer dan me toekomp!”

Om aan deze onwaardige gewoonte een einde te maken en om aan hen die in dezen tegen den stroom der publieke opinie willen oproeien een lijntje te geven, is de bedoeling dezer motie.

HET VOORSTEL A VAN DE AFDEELING *DOKKUM EN O.*

Het voorstel van de Afdeeling *Dokkum en O.* dringt mij tot een woord van protest.

Op de behandeling van het voorstel in de verschillende Afdeelingen en in de a. s. Algemeene Vergadering wensch ik niet vooruit te loopen.